

عنوان مقاله:

پایداری روحی و روانی در مجتمع های مسکونی از طریق معماری زمینه گرا

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

احمدرضا خدایی - دانشجوی کارشناسی ارشد- نویسنده مسیول

سیامک پناهی - استادیار دانشگاه

خلاصه مقاله:

بررسی و مطالعه ی فرآیند افزایش جمعیت در کشورهای در حال توسعه و پیشرفته، بیانگر پیامدها و مشکلاتی در محیط است که به عنوان نمونه شکل گیری مجتمع های مسکونی نامناسب و محیطی که برای زندگی نامطلوب و کیفیت زندگی کاهش می یابد را نام برد. بنابراین مجتمع های مسکونی و برج های سر به فلک کشیده در حال حاضر بدون توجه بهزمینه و نیازهای بشر از لحاظ اجتماعی، فرهنگی، تفریحی، آموزشی و حتی بعضی مواقع بدون توجه به اقلیم و به طور کلی بدون توجه کردن به معماری زمینه گرا ساخته شده اند، به همین دلیل ناپیوستگی بین کاربری ها و زمینه ایجاد شده است که باید ساختار فیزیکی مجموعه های مسکونی تقویت گردد تا کیفیت زندگی ارتقاء یابد و این امر می تواند موجب تقویت پایداری روحی و روانی و ایجاد حس سرزندگی در مجتمع های مسکونی شود. روش انجام تحقیق در این مقاله تحلیلی- توصیفی و روش تجزیه تحلیل اطلاعات، کیفی می باشد. ابزار جمع آوری اطلاعات مطالعات کتابخانه ای وجستجوهای اینترنتی است و تحقیقات انجام شده بیان کننده این موضوع است که در شهرهای توسعه یافته با افزایش جمعیت و همچنین افزایش مهاجرت، مجتمع های مسکونی که بدون در نظر گرفتن به محیط اطراف و معماری زمینه گراساخته شده اند دارای مشکل های فراوانی از قبیل استرس، کاهش شادابی و سرزندگی و... است و از این رو با توجه به ارتقاء معماری زمینه گرا در مجتمع های مسکونی که موجب بالا رفتن پایداری روحی و روانی به خصوص کیفیت زندگی می شودگامی موثر برداشت.

کلمات کلیدی:

معماری زمینه گرا، کیفیت زندگی، سرزندگی، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/575497>

